

De 24 Uren van de Passie – Uur - Doodstrijd in de Hof van Olijven – 3de Uur
„Vader, indien het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan.“
“Heilige Vader, help Mij! Ik heb steun nodig!”

Mijn Pijn was enorm en onbegrijpelijk voor een geschapen geest.

Ik dacht aan de Pijnen die mijn lieve Jezus leed in de Hof van Olijven, toen al onze zonden zich aan Zijn Heiligheid toonden.

Gans bedroefd, zei Jezus in mijn binnenste:

“Mijn dochter, mijn Pijn was enorm en onbegrijpelijk voor een geschapen geest.

Voor al toen Ik het menselijk verstand misvormd zag, de mooie Gelijkenis met Mij die Ik in hem gevormd had, niet meer mooi, maar lelijk en afschuwelijk.

Ik had hem uitgerust met wil, verstand en geheugen.

Eerst overstraalde hem Mijn hemelse Vader.

Als eerste Akt, deelde Hij hem zijn Macht mee, zijn Heiligheid, zijn Majesteit.

Hij verhief de menselijke wil door hem te vervullen met zijn eigen Heiligheid, Macht en Adel.

En Hij liet alle stromen tussen Hem en de menselijke wil open, zodat de menselijke wil zich meer en meer met de schatten van mijn Godheid zou kunnen verrijken.

Tussen de menselijke wil en de Goddelijke bestond er geen “uw” en “mijn”.

Alles was gemeenschappelijk en met wederzijds akkoord.

De mens was ons evenbeeld, ons eigen. Zo omgaf hij ons. **Ons Leven zou het zijne zijn.**

En daarom vormden Wij als eerste Akt zijn vrije wil, onafhankelijk,

-zoals de Wil van mijn hemelse Vader was.

Maar hoe werd deze wil misvormd. Van vrij zoals hij was, werd hij slaaf van de laagste driften. Ach, het is de wil die het begin is van alle kwaad van de mensen.

Hij is niet meer te herkennen.

Hoe diep is hij van zijn adellijke toestand gevallen. Hij is verschrikkelijk om aan te zien!

Als tweede Akt rustte Ik, de Zoon van God, hem uit met het verstand.

Ik deelde hem mijn Wijsheid mee, de wetenschap van alle dingen opdat hij door hun kennis zou kunnen genieten van het goede en zich verheugen.

Maar ach, wat een hol van zonden is het verstand van het schepsel!

Hij bedient zich van zijn verstand om zijn Schepper te verloochenen.

En dan als derde Akt, verleende de Heilige Geest hem het geheugen.

zodat hij zich aan zoveel weldaden zou herinneren,

zodat er voortdurende stromen van liefde in hem waren en onophoudelijke contacten.

De liefde kon hem kronen, omarmen en zijn ganse leven doordringen.

Maar hoe bedroefd is de Eeuwige Liefde! Dit geheugen herinnert zich pleziertjes, rijkdommen en zelfs zonden. **En de H. Drievuldigheid werd buitengeworpen uit de gaven die Zij het schepsel gegeven had.**

Mijn Lijden was onbeschrijfelijk bij het zicht van de verminking van de drie krachten van de mens! Wij hadden ons koninklijk Paleis in hem gebouwd en hij heeft Ons buitengeworpen.